

با سخاوت بخشیدن و توقع نداشتن

یک عمل کوچک سخاوتمندانه می‌تواند شگفتی بیافریند...

چگونگی عملکرد، قدم دوازدهم

در NA وقتی می‌گوییم "با در اختیار گذاشتن آنچه که داریم، می‌توانیم آنرا حفظ کنیم" بسیاری از ما به روشی فکر می‌کنیم که آزادانه تجربه، نیرو و امید خود را به مشارکت می‌گذاریم. البته که مشارکت یکی از بدیهی‌ترین راه‌های رساندن پیام برای ماست. اما تنها راه نیست. ما اغلب نمی‌فهمیم که چطور به سادگی با حضور مرتب و خود واقعی‌مان بودن روی دیگران تأثیر می‌گذاریم. یکی از اعضاء نوشته بود: "بعضی اوقات وقتی که به دیدن خانواده می‌روم در یک جلسه بیرون از شهر خود هم شرکت می‌کنم. خانمی که من نمی‌شناختم جشن دو سال پاکسی خود را گرفته بود. بعد از جلسه پیش من آمد و گفت دو سال پیش در اولین جلسه ام شما اسم مرا به یاد داشتی. او گفت این مسئله برای اولین بار به من احساس دیده شدن داد و برای همین به شرکت در جلسات ادامه دادم."

در NA تجاری شبیه به این به طرز عجیبی رایج است. خیلی از ما هنوز هم یک رفتار کوچک مهربانانه را از اوایل بهبودی خود به خاطر داریم. ما آن مهربانی و بخشندگی را به دیگران منتقل می‌کنیم - حتی گاه بدون آن که متوجه انجام آن باشیم. بعضی اوقات این یک انتخاب کاملاً هدفمند و اختیاری است که ما انجام می‌دهیم تا مطمئن شویم تازه‌واردان هم فرصت احساس کردن عشقی که ما دریافت کردیم را داشته باشند. من نمی‌توانم به شما بگویم در طول سال‌های پاکسی‌ام چند تا کتاب پایه خریدهام و هنوز هم فقط یک نسخه از آن را دارم."

آنچه ما در NA انجام می‌دهیم بخشیدن از خود در قالب هم‌دلی است. ما با مشارکت کردن در جلسات پیام را منتقل می‌کنیم و همین‌طور با نشان دادن خود واقعی‌مان در عملکردمان به عنوان اعضای NA. ما چه با باز نگه داشتن در جلسه برای کسی که می‌خواهد وارد شود، یا در دست گرفتن دست دوستی که در حال مشارکت درباره اتفاقات سخت زندگی است، و یا با حفظ فضا برای آنهایی که هنوز زمان پیام گرفتن ایشان نرسیده است. در هر حال بخشندگی شگفتی می‌آفریند.

بخشیدن سخاوتمندانه بدون توقع، بخشی از بهبودی است. امروز با

آگاهی از اینکه شاید نتیجه سخاوت خود را نبینم، آزادانه می‌بخشم.